Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2018. gada 22. februārī [1]

Lieta C-217/17 P

Mast-Jägermeister SE
pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*)

Apelācija – Regula (EK) Nr. 6/2002 – Kopienas dizainparaugi – Pieteikums – Atteikums piešķirt iesniegšanas datumu – Dizainparauga attēlojums – Attēlojuma precizitāte

I. Ievads

1. Varētu gaidīt, ka, ņemot vērā daudzās lietas par Eiropas Savienības preču zīmi, Savienības tiesas jau ir izsmeļoši noskaidrojušas lielāko daļu jautājumu intelektuālā īpašuma tiesību reģistrācijas jomā. Tomēr šī apelācijas sūdzība, kas dizainparaugu tiesību jomā ir iesniegta par iesniegšanas datuma piešķiršanu un ar to saistīto prioritāti, attiecas uz jautājumiem, par kuriem līdz šim vēl tikpat kā nav judikatūras.

2. Būtībā runa ir par prasībām, kas ir jāievēro, iesniedzot dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, lai Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) piešķirtu iesniegšanas datumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja sabiedrība *Mast-Jägermeister* uzskata, ka attiecībā uz dizainparauga attēlojumu pamatotas ir tikai konkrētas tehniskās prasības, bet *EUIPO* un Vispārējā tiesa pieprasa, lai tam būtu arī nepārprotams saturs.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Starptautiskās tiesības

3. Parīzes konvencijas [2] 4. panta A daļā ir ietverti noteikumi par prioritātes tiesībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību reģistrācijas pieteikuma.

“A. [Pieteikuma iesniegšana valsts līmenī]

1 Oriģinālvaloda – vācu.

2 Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas ir parakstīta 1883. gada 20. martā Parīzē, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (ANO Starptautisko līgumu krājums, 828. sēj., Nr. 11851, 305. lpp., turpmāk tekstā – “Parīzes konvencija”).

(1) Ikvienai personai, kas noteiktajā kārtībā iesniegusi patenta pieteikumu vai pieteikumu par lietderīgā modeļa, dizainparauga vai preču zīmes reģistrāciju kādā no Savienības dalībvalstīm, vai šīs personas tiesību pārņēmējam ir prioritātes tiesības pieteikuma iesniegšanai citās valstīs zemāk noteiktajos termiņos.

(2) Ikviena pieteikuma iesniegšana jebkurā no Savienības dalībvalstīm, kas ir līdzvērtīga pareizi noformēta pieteikuma iesniegšanai saskaņā ar iekšējo likumdošanu vai atbilstoši divpusīgiem vai daudzpusējiem līgumiem, kuri noslēgti starp Savienības dalībvalstīm, tiek atzīta par tādu, kas dod tiesības uz prioritāti.

(3) Ar pareizi noformēta nacionālā pieteikuma iesniegšanu saprot jebkuru pieteikuma iesniegšanu, kas ir pietiekama, lai noteiktu pieteikuma iesniegšanas datumu attiecīgajā valstī, lai kāds arī nebūtu pieteikuma turpmākais liktenis."

B. Savienības tiesības dizainparaugu jomā

4. Dizainparaugu regulas [3] 3. panta a) punktā dizainparaugs ir definēts kā "visa ražojuma vai tā daļas izskats, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla."

5. Dizainparaugu regulas 36. pantā ir noteiktas dizainparauga reģistrācijas pieteikuma prasības:

"1. Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumā ir:

[..]

c) dizainparauga attēlojums, ko ir iespējams reproducēt. [..]

2. Pieteikumā ir arī norāde par ražojumiem, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot.

3. [..]

4. [..]

5. Pieteikums atbilst nosacījumiem, kas ir izstrādāti īstenošanas regulā.

6. [..]"

6. Regulas 38. pantā ir definēts dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums:

"Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikuma iesniegšanas datums ir tas datums, kurā pieteikuma iesniedzējs [*EUIPO*] iesniedz dokumentus, kas satur 36. panta 1. punktā noteikto informāciju [..]."

7. Dizainparaugu regulas 41. panta 1.–3. punkts būtībā ir atbilstīgs Parīzes konvencijas 4. panta A daļai.

8. Dizainparaugu regulas 45. panta priekšmets ir pieteikuma formālo prasību pārbaude:

"1. Lai piešķirtu iesniegšanas datumu, [*EUIPO*] pārbauda to, vai pieteikums atbilst 36. panta 1. punktā izstrādātajām prasībām.

3 Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.), ar grozījumiem.

2. [*EUIPO*] pārbauda:

a) vai pieteikums atbilst pārējām prasībām, kas ir izstrādātas 36. panta 2., 3., 4. un 5. punktā [..];

b) vai pieteikums atbilst prasībām attiecībā uz formu, kuras ir izstrādātas īstenošanas regulā 36. un 37. panta īstenošanai;

c) vai ir izpildītas 77. panta 2. punkta prasības;

d) vai ir izpildītas prasības attiecībā uz prioritātes pieprasījumu, ja tiek pieprasīta prioritāte.

3. Iesniegšanas prasību, kas attiecas uz formu, pārbaudes nosacījumi ir izstrādāti īstenošanas regulā."

9. Dizainparaugu regulas 46. pantā ir noteikts, kurus trūkumus ir iespējams novērst:

"1. Ja, veicot pārbaudi atbilstīgi 45. pantam, [*EUIPO*] atzīmē, ka pastāv trūkumi, kurus ir iespējams labot, [*EUIPO*] pieteikuma iesniedzējam lūdz tos labot noteiktā laikposmā.

2. Ja trūkumi attiecas uz 36. panta 1. punktā minētajām prasībām un pieteikuma iesniedzējs [*EUIPO*] lūgumu izpilda tā noteiktajā laikā, [*EUIPO*] pieteikumam piešķir to iesniegšanas datumu, kurā trūkumus novērš. Ja trūkumus noteiktajā laikā nenovērš, pieteikumu neizskata kā Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumu.

3. Ja trūkumi attiecas uz prasībām, ietverot nodevu samaksu, kuras minētas 45. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un pieteikuma iesniedzējs [*EUIPO*] lūgumu izpilda tā noteiktajā laikā, [*EUIPO*] pieteikumam piešķir to iesniegšanas datumu, kurā tas ir pirmo reizi iesniegts. Ja trūkumus attiecībā uz maksājumu neveikšanu noteiktajā laikā nenovērš, [*EUIPO*] pieteikumu noraida.

4. Ja trūkumi attiecas uz 45. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajām prasībām un tos noteiktajā laikā nenovērš, zūd tiesības uz pieteikuma prioritāti."

10. Dizainparaugu regulas 47. pantā ir noteikts nereģistrēšanas pamats:

"1. Ja, veicot pārbaudi atbilstīgi 45. pantam, [*EUIPO*] atzīmē, ka dizainparaugs, kura aizsardzību vēlas panākt:

a) neatbilst 3. panta a) apakšpunktā izstrādātajai definīcijai vai

b) ir pretrunā ar sabiedrisko kārtību vai pieņemtajiem morāles principiem,

tad tas pieteikumu noraida.

2. Pieteikumu nenoraida, nedodot tā iesniedzējam iespēju to atsaukt vai grozīt, vai iesniegt savus apsvērumus."

11. Īstenošanas regulas [4] 4. pantā ir precizētas prasības dizainparauga attēlojumam:

"1. Dizainparauga attēls ir tā melnbalts vai krāsains, grafisks vai fotogrāfisks attēls. Tas atbilst šādām prasībām:

[..]

4 Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2002 (2002. gada 21. oktobris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 341, 28. lpp.).

e) dizainparaugu atveido uz neitrāla fona, to neretušē ar tinti vai korektūras krāsu. Attēls ir tādas kvalitātes, kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību, kā arī ļauj samazināt vai palielināt katru aspektu vismaz līdz 8 cm x 16 cm izmēram, lai to varētu ievietot Kopienas Dizainparaugu reģistrā [..]."

12. Īstenošanas regulas 10. pantā ir ietverti citi noteikumi par prasību pārbaudi attiecībā uz iesniegšanas datumu un formālo prasību pārbaudi:

"1. [*EUIPO*] nosūta pieteikuma iesniedzējam paziņojumu par to, ka iesniegšanas datumu nevar piešķirt, ja pieteikumā nav:

a) [..]

b) [..]

c) dizainparauga attēla, ievērojot 4. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu, vai attiecīgā gadījumā – parauga.

2. Ja 1. punktā norādītos trūkumus novērš divu mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas dienas, par pieteikuma iesniegšanas datumu nosaka to datumu, kurā ir novērsti visi trūkumi.

Ja trūkumi nav novērsti noteiktajā termiņā, pieteikumu neizskata kā Kopienas dizainparauga pieteikumu. Visus izdarītos maksājumus atlīdzina."

III. Tiesvedības priekšvēsture

13. 2015. gada 17. aprīlī *Mast-Jägermeister SE* saskaņā ar Dizainparaugu regulu iesniedza *EUIPO* lietā aplūkotos Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumus. Šim nolūkam tā iesniedza attēlus, kuros bija redzami tās ražotā alkoholiskā dzēriena kausi un pazīstamās pudeles. Šie attēli Vispārējās tiesas spriedumā nav attēloti, jo tika atzīti par "konfidenciāliem".

14. Preces, par kurām tika iesniegti reģistrācijas pieteikumi, ir "kausi", kuri atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par [rūpniecisko] dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu ietilpst 07.01. klasē.

15. Laikā no 2015. gada 17. aprīļa līdz 31. augustam *EUIPO* pārbaudītājs intensīvi sazinājās ar *Mast-Jägermeister* un sagatavoja pavisam četrus pārbaudes protokolus, kuros visos tika secināts, ka attēloto pudeļu dēļ dizainparauga attēls nav pietiekami precīzs.

16. Tā kā *Mast-Jägermeister* neatzina šos iebildumus, ar 2015. gada 31. augusta lēmumu pārbaudītājs secināja, ka *Mast-Jägermeister* nav novērsusi pieteikumu trūkumus, jo nav piekritusi pārbaudes protokolam. Atbilstoši Dizainparaugu regulas 46. panta 2. punktam un Īstenošanas regulas 10. panta 2. punktam lietā aplūkotie dizainparaugu pieteikumi nevarot tikt uzskatīti par Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumiem, tādēļ neesot iespējams piešķirt nekādu iesniegšanas datumu.

17. Izskatot *Mast-Jägermeister* sūdzību, *EUIPO* Apelācijas trešā padome ar 2015. gada 17. novembra lēmumu apstiprināja, ka abi lietā aplūkotie dizainparaugi neļauj noteikt, vai aizsardzība tiek lūgta kausam, pudelei vai abu elementu kombinācijai.

18. Ar 2017. gada 9. februāra spriedumu [5] Vispārējā tiesa noraidīja *Mast-Jägermeister* prasību.

5 Vispārējās tiesas spriedums *Mast-Jägermeister/EUIPO* (Kausi) (T-16/16, EU:T:2017:68).

IV. Pieteikumi

19. Ar 2017. gada 21. aprīļa procesuālo dokumentu, kas saņemts 2016. gada 26. aprīlī, *Mast-Jägermeister* iesniedza apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas spriedumu, un tās prasījumi ir šādi:

1) pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedumu T-16/16 un,

2) ja apelācijas sūdzība tiks atzīta par pamatotu, apmierināt pirmo un trešo prasījumu, kas bija izvirzīti pirmajā instancē.

20. *EUIPO* prasījumi ir šādi:

1) noraidīt apelācijas sūdzību un

2) piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21. *Mast-Jägermeister SE* un *EUIPO* iesniedza rakstveida apsvērumus, kā arī sniedza mutvārdu apsvērumus 2018. gada 7. februāra tiesas sēdē.

V. Juridiskais vērtējums

22. Šī lieta balstīta uz to, ka lietā aplūkotajā pieteikumā attiecīgais dizainparaugs, kauss, ir attēlots kopā ar citiem priekšmetiem, proti, pudelēm, kurām nav jābūt dizainparauga priekšmetam.

23. Gan *EUIPO* instances, gan Vispārējā tiesa šo attēlojuma veidu neuzskata par saderīgu ar Dizainparaugu regulu. Tomēr šajā lietā par to nav jālemj. Drīzāk ir jānoskaidro, vai šāds attēlojuma veids ir atbilstīgs pieteikumam izvirzītajām prasībām, kā rezultātā *EUIPO* būtu jāatzīst, ka pieteikuma iesniegšanas diena ir iesniegšanas datums.

24. Lai atbildētu uz šo jautājumu, ņemot vērā Dizainparaugu regulas piemērojamās normas, es vispirms pievērsīšos *Mast-Jägermeister* argumentiem par šo normu formulējumu un tapšanas vēsturi, pēc tam aplūkošu noteikumus par labojumiem un Dizainparaugu regulas 36. panta 5. punktā paredzēto atsauci uz Īstenošanas regulu, pēc tam – iesniegšanas datuma funkciju saistībā ar prioritātes iegūšanu, kā arī dizainparauga attēlojuma mērķi pieteikuma ietvaros. Nobeigumā es vēl izvērtēšu *Mast-Jägermeister* iebildumus pret Vispārējās tiesas apsvērumiem par pārbaudēm, ko veic *EUIPO*, un kopā ar pieteikumu iesniegtā dizainparauga attēla precizitāti.

– Par piemērojamām tiesību normām

25. Saskaņā ar Dizainparaugu regulas 38. panta 1. punktu Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikuma iesniegšanas datums ir diena, kurā pieteikuma iesniedzējs *EUIPO* iesniedz dokumentus ar šīs regulas 36. panta 1. punktā norādīto informāciju. Šī informācijā it īpaši ietver dizainparauga attēlojumu, ko ir iespējams reproducēt (c) apakšpunkts).

26. Īstenošanas regulas 10. panta 1. punktā ir precizēts, ka iesniegšanas datumu nevar piešķirt, ja pieteikumā nav dizainparauga attēla, ievērojot šīs regulas 4. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu. Saskaņā ar minēto e) apakšpunktu dizainparaugs it īpaši ir jāatveido uz neitrāla fona, un to nedrīkst retušēt ar tinti vai korektūras krāsu. Turklāt attēla kvalitātei ir jābūt tādai, kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, kurām tiek prasīta aizsardzība, un vienlaikus ļauj samazināt vai palielināt attēlu atbilstoši reģistra formātam.

27. *EUIPO* un arī Vispārējā tiesa uzskata, ka *Mast-Jägermeister* pieteikumā ietvertais dizainparauga attēls nav atbilstīgs Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punktā paredzētajām prasībām. It īpaši pārsūdzētā sprieduma 44.–46. punktā Vispārējā tiesa norāda, ka aizsargājamā kausa attēlojums kopā ar pudeli neļauj pietiekami precīzi noteikt aizsardzības priekšmetu Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē. Tā kā noteiktajā termiņā *Mast-Jägermeister* nav izlabojusi attēlu, iesniegšanas datums neesot jāpiešķir.

28. *Mast-Jägermeister* uzskata šo atzinumu par Dizainparaugu regulas 45. un 46. panta prasību pārkāpumu saistībā ar šīs regulas 36. un 38. pantu. Šajā gadījumā tā (galvenokārt) neiebilst pret faktisko vērtējumu, ko veikusi Vispārējā tiesa, bet drīzāk apstrīd to, ka vispār tiek ņemts vērā nepārprotams dizainparauga attēlojums, lai varētu piešķirt iesniegšanas datumu. Šajā ziņā rodas tiesību jautājums, vai Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir ietvertas tikai attēlojuma tehniskās prasības, vai arī attēla satura kritēriji.

– Par tiesību normu formulējumu un tapšanas vēsturi

29. *Mast-Jägermeister* it īpaši uzskata, ka, lai piešķirtu iesniegšanas datumu, ir pietiekami, ka dizainparauga attēlojums ir atbilstīgs tehniskajām prasībām. Tas izrietot no Komisijas priekšlikuma, kura rezultātā tika pieņemta Dizainparaugu regula [6], un no Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta.

30. Par labu šim argumentam ir jāatzīst, ka Komisija gan savā priekšlikumā, gan Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā galveno uzmanību ir pievērsusi attēlojuma tehniskajai kvalitātei. It īpaši ir aizliegta retušēšana, un ir jābūt iespējamam samazināt vai palielināt attēlu konkrētā formātā.

31. Turklāt pirmajā brīdī šķiet, ka arī Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir uzsvērti dizainparauga attēlojuma tehniskie aspekti. Tur tiek prasīts "dizainparauga attēlojums, *ko ir iespējams reproducēt*".

32. Tomēr, izvērtējot sīkāk, *Mast-Jägermeister* argumentācija nav pārliecinoša. Tas tādēļ, ka līdztekus tehniskajām prasībām, lai tiktu nodrošināts "attēlojums, kuru ir iespējams reproducēt", attēlojuma jēdzienā ir ietverta arī dizainparauga satura identificēšanas ideja.

33. Turpretim Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrajā teikumā tiek noteiktas nevis papildu prasības, bet šis elements tiek precizēts tikai tādējādi, ka šajā normā tiek prasīta attēlojuma kvalitāte, "kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību".

34. Līdz ar to Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu atbilstoši tā formulējumam un Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrā teikuma gaismā ir iespējams interpretēt tādējādi, ka dizainparauga attēlojumam pieteikumā ir jābūt atbilstīgam ne tikai konkrētām tehniskajām prasībām, bet tam ir jābūt arī ar nepārprotamu saturu.

6 *Mast-Jägermeister* atsaucas uz COM(93) 342, galīgā redakcija, 30. lpp.

– Par Dizainparaugu regulas 36. panta 5. punktu, 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 46. panta 3. punktu

35. Tomēr *Mast-Jägermeister* norāda, ka saskaņā ar Dizainparaugu regulas 46. panta 3. punktu Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrā teikuma pārkāpumu varot labot, negrozot iesniegšanas datumu. Šis arguments ir balstīts uz to, ka saskaņā ar [Dizainparaugu regulas] 36. panta 5. punktu pieteikumam esot piemērojama Īstenošanas regula, un līdz ar to šajā regulā paredzēto prasību pārkāpums, uz kuru attiecas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā pārbaude, esot labojams atbilstoši 46. panta 3. punktam.

36. Tomēr, kā ir norādīts iepriekš, Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu neatkarīgi no Īstenošanas regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrā teikuma patstāvīgā pārkāpuma jau var saprast tādējādi, ka dizainparauga attēlojumam ir jābūt saturiski nepārprotamam. Taču Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumam ir piemērojams 46. panta 2. punkts, no kā izriet, ka iesniegšanas datums tiek piešķirts līdz ar trūkumu novēršanu.

37. Līdz ar to šis *Mast-Jägermeister* arguments neliek apšaubīt Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta gramatiskās interpretācijas rezultātu.

– Par iesniegšanas datuma funkciju

38. Iebilstot pret līdz šim izstrādāto Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju, *Mast-Jägermeister* it īpaši atsaucas uz iesniegšanas datuma īpašo funkciju, kuras izpildei neesot vajadzīga pārbaude pēc būtības. Tomēr ir jāsecina, ka arī šis arguments nav pārliecinošs.

39. Ir taisnība, ka dizainparauga reģistrācijas pieteikums jau pats par sevi rada tiesiskās sekas. *Mast-Jägermeister* īpaši uzsver ar pieteikumu saistīto prioritāti, ko saskaņā ar Parīzes konvencijas 4. pantu [7] pieteikuma iesniedzējs var izmantot *citās tiesību sistēmās*. Un otrādi – Dizainparaugu regulas 41. pantā šāda iedarbība Savienībā ir atzīta pieteikumam, kas iesniegts Parīzes konvencijas dalībvalstīs.

40. Šo prioritāti pamato jau pieteikums, un tam nav nepieciešama dizainparauga vēlāka reģistrācija. Parīzes konvencijas 4. panta A daļas 3. punktā par to uzskatāmi liecina formulējums "lai kāds arī nebūtu pieteikuma turpmākais liktenis [neatkarīgi no galīgā iznākuma]", kas līdzīgā veidā redzams arī Dizainparaugu regulas 41. panta 3. punktā [8].

41. No tā *Mast-Jägermeister* secina, ka iesniegšanas datums esot jāpiešķir jau pēc ļoti virspusējas pārbaudes, bet plašāka pārbaude pēc būtības esot jāveic tikai reģistrācijas ietvaros.

42. Šis arguments salīdzinājumā ar tiesvedību Vispārējā tiesā ir jauns, tomēr tas ir pieņemams, jo tas negroza strīda priekšmetu, bet vienīgi paplašina Dizainparaugu regulas 38. panta un 36. panta 1. punkta vēlamās interpretācijas pamatojumu [9].

7 Par Parīzes konvencijas piemērojamību Savienības tiesībās skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Bericap Záródástechnikai* (C-180/11, EU:C:2012:717, 67.–70. punkts).

8 Par preču zīmju tiesībām skat. Vispārējās tiesas spriedumu, 2014. gada 18. novembris, *Think Schuhwerk*/ITSB – *Müller* ("VOODOO") (T-50/13, EU:T:2014:967, 59. punkts).

9 Spriedumi, 2014. gada 10. aprīlis, *Areva* u.c./Komisija (C-247/11 P un C-253/11 P, EU:C:2014:257, 114. punkts), kā arī 2017. gada 16. novembris, *Ludwig-Bölkow-Systemtechnik*/Komisija (C-250/16 P, EU:C:2017:871, 29. punkts). Šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 1982. gada 30. septembris, *Amylum*/Padome (108/81, EU:C:1982:322, 25. punkts); 2001. gada 22. novembris, Nīderlande/Padome (C-301/97, EU:C:2001:621, 169. punkts); 2007. gada 26. aprīlis, *Alcon*/ITSB (C-412/05 P, EU:C:2007:252, 40. punkts), kā arī 2011. gada 6. marts, *Connolly*/Komisija (C-274/99 P, EU:C:2001:127, 34.–36. punkts).

43. Patiešām, iesniegšanas datuma piešķiršanas nosacījums saskaņā ar Dizainparaugu regulas 38. pantu nav tāds, lai dizainparauga pieteikums būtu atbilstīgs visām reģistrācijas prasībām. Tas tādēļ, ka 38. pantā ir atsauce tikai uz 36. panta 1. punktu, nevis uz visiem reģistrācijas nosacījumiem. Attiecīgi 46. panta 3. punktā ir atļauts vēlāk novērst konkrētus pieteikuma trūkumus, neapšaubot iesniegšanas datumu.

44. Tomēr *Mast-Jägermeister* neņem vērā, ka arī Parīzes konvencijā paredzētā pieteikuma prioritātes sistēma, kurai piemīt zināma līdzība ar Savienības tiesībās pazīstamo savstarpējās atzīšanas principu, ļauj valstij, kurā tiek iesniegts pieteikums, pieprasīt dizainparauga nepārprotamu attēlojumu.

45. Tas tādēļ, kā apgalvo *EUIPO*, ka no Parīzes konvencijas 4. panta A daļas 2. punkta un Dizainparaugu regulas 41. panta 2. punkta izriet, ka pieteikums ir jāatzīst par tādu, kas dod tiesības uz prioritāti, tikai tad, ja saskaņā ar attiecīgajiem tās *valsts tiesību aktiem*, kurā tiek iesniegts pieteikums, tas ir līdzvērtīgs saskaņā ar valsts noteikumiem iesniegtam pieteikumam. Proti, jebkurā tiesību sistēmā, it īpaši Savienības tiesībās, var tikt brīvi noteiktas konkrētas prasības attiecībā uz to, ko nozīmē saskaņā ar noteikumiem iesniegts pieteikums.

46. Šķiet, ka Parīzes konvencijas 4. panta A daļas 3. punktā un Dizainparaugu regulas 41. panta 3. punktā tiek ierobežota valsts, kurā tiek iesniegts pieteikums, rīcības brīvība. Saskaņā ar šīm normām pieteikuma iesniegšana saskaņā ar valsts noteikumiem nozīmē pieteikuma iesniegšanu, kas ir pietiekama, lai piešķirtu pieteikuma iesniegšanas datumu attiecīgajā valstī. Tomēr pat tad, ja šādi tiek ierobežotas valsts, kurā tiek iesniegts pieteikums, likumdošanas pilnvaras, šai valstij ir jāļauj pieprasīt dizainparauga nepārprotamu attēlojumu, lai atzītu, ka pieteikums ir iesniegts saskaņā ar noteikumiem. Ja attēlojums nebūtu nepārprotams, nebūtu skaidrs, par kādu dizainparaugu pieteikums vispār ir iesniegts.

47. Turpretim noteikums par pieteikuma nebūtisko turpmāko likteni galvenokārt ir adresēts *citām valstīm*, kurās vēlāk ir paredzēts izmantot prioritātes tiesības pieteikuma iesniegšanai. Tām nav jāparedz papildu nosacījumi līdzās pieteikuma atzīšanai par pieņemamu valstī, kurā tiek iesniegts pieteikums, piemēram, sekmīgas reģistrācijas nosacījums.

48. Līdz ar to pieteikuma funkcija pamatot tiesības uz prioritāti nenozīmē, ka dizainparauga nepārprotams attēlojums ir jāizslēdz no Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomas.

– Par pieteikuma mērķi

49. Tomēr no pieteikuma mērķa izriet vajadzība nepārprotami attēlot aizsargājamo dizainparaugu.

50. Šajā ziņā Vispārējā tiesa atsaucas uz diviem Tiesas spriedumiem preču zīmju lietās. Tajās Tiesa ir uzsvērusi, ka preču zīmes reģistrācijas un pieteikuma iesniegšanas mērķis ir nodrošināt iespēju kompetentajām preču zīmju iestādēm un trešajām personām skaidri identificēt, kāda preču zīme tiek pieteikta aizsardzībai [10].

10 Spriedumi, 2002. gada 12. decembris, *Sieckmann* (C-273/00, EU:C:2002:748, 48.–52. punkts), un 2012. gada 19. jūnijs, *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361, 46.–48. punkts).

51. Saistībā ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumu pašlaik likumdevējs šo mērķi ir iestrādājis Preču zīmju regulas 31. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 4. panta b) punktā. Saskaņā ar šīm normām pieteikumam par ES preču zīmi ir jāietver preču zīmes atveidojums, kas ļauj kompetentajām iestādēm un sabiedrībai skaidri un precīzi identificēt šādas preču zīmes īpašniekam piešķirtās aizsardzības priekšmetu. Preču zīmes agrākajās versijās [11] šī doma vēl nebija tik skaidri izteikta un tika precizēta saistībā ar iespējamo preču zīmju atveidojumu veidu paplašināšanu [12].

52. Minētajos spriedumos Tiesa nevērtēja pieteikuma un tā iesniegšanas datuma īpašo funkciju, lai gan preču zīmju tiesībās ar Preču zīmju regulas [13] 34. pantu pastāv attiecīgi noteikumi par prioritāti.

53. Tomēr Tiesas argumentācija ir pārliecinoša, un to var vienkārši attiecināt uz dizainparaugu.

54. Ir gan taisnība, ka saistībā ar *EUIPO* veicamās saturiskās pārbaudes intensitāti process dizainparaugu jomā būtiski atšķiras no procesa preču zīmju jomā. Proti, pirms preču zīmes reģistrācijas *EUIPO* ir jāpārbauda absolūti un – attiecīgajā gadījumā – relatīvi reģistrācijas atteikuma pamati. Turpretim saskaņā ar Dizainparaugu regulas 47. panta 1. punktu dizainparauga saturiskā pārbaude reģistrācijas procesā attiecas tikai uz to, vai ir ievērota 3. panta a) punktā paredzētā definīcija – ražojuma izskats – un ir ievērota sabiedriskā kārtība un vispārpieņemtie morāles principi. Tomēr tas neizslēdz *EUIPO* veicamo reģistrācijas pieteikuma minimālo pārbaudi attiecībā uz saturisko skaidrību arī procesā dizainparaugu jomā.

55. Tas tādēļ, ka, *pirmkārt*, precīza attēlojuma prasība ir saistīta tieši ar tiesībām uz prioritāti, ko rada pieteikums. Prioritāte būtu jāpiešķir tikai attiecībā uz dizainparaugu, par kuru faktiski ir iesniegts pieteikums [14]. Neskaidrs pieteikums – atšķirībā no *Mast-Jägermeister* viedokļa – ne vienmēr ietekmētu tikai pieteikuma iesniedzēju, bet vienlaikus tas pamatotu pārmērīgas prioritātes aizsardzības risku.

56. Jau tādēļ vien, *otrkārt*, nevar piekrist arī *Mast-Jägermeister* apgalvojumam, ka norādītais trūkums ietekmējot nevis aizsardzības priekšmeta identificēšanu, bet tikai aizsardzības apjomu, kas neesot pieteikumu iesniegšanas procedūras priekšmets, bet ko varot noskaidrot tikai pārkāpumu tiesvedībā.

57. Protams, pārkāpumu tiesvedībā ir jānoskaidro aizsardzības apjoms, kas, ņemot vērā Dizainparaugu regulas 10. un 19. pantu, izriet no dizainparauga attēlojuma. Tomēr tas nenozīmē, ka attēlojuma precizitātei nav nozīmes pieteikuma iesniegšanas posmā.

58. Pieteikumu iesniegšanas procedūrai – arī neatkarīgi no prioritātes – būtu jānodrošina vismaz minimāla citu tirgus dalībnieku aizsardzība pret neprecīziem pieteikumiem, lai šiem tirgus dalībniekiem bez vajadzības nerastos risks strīdēties tiesā ar attiecīgo pieteikuma iesniedzēju par aizsardzības apjomu, kas pamatots uz tā neskaidro pieteikumu [15].

11 Skat. attiecīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) un Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 26. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi), (OV 2015, L 341, 21. lpp.) preambulas 9. apsvērums.

13 Tagad – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

14 Par preču zīmju tiesībām – Vispārējās tiesas spriedums, 2001. gada 15. novembris, *Signal Communications*/ITSB ("TELEYE") (T-128/99, EU:T:2001:266, 45. punkts).

15 Skat. spriedumus, 2002. gada 12. decembris, *Sieckmann* (C-273/00, EU:C:2002:748, 51. punkts), un 2012. gada 19. jūnijs, *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361, 48. punkts).

59. Visbeidzot, *treškārt*, *EUIPO* pareizi uzsver, ka arī reģistrācijas iestādēm, lai tās varētu veikt pārbaudes, ir nepieciešams skaidrs un nepārprotams dizainparauga attēlojums [16].

60. Iespējams, ka citās tiesību sistēmās ir labvēlīgāki pieteikumu atzīšanas noteikumi – saskaņā ar Parīzes konvencijas 4. pantu šāda iespēja valstīm nav liegta. Tomēr tas nenozīmē, ka tikpat labvēlīgām jābūt arī Savienības tiesībām.

– *Par pārbaudes secību*

61. Pēc būtības pārliecinošāki ir *Mast-Jägermeister* iebildumi pret pārbaudes secību, ko Vispārējā tiesa ieskicē pārsūdzētā sprieduma 35. un 36. punktā. Tajos Vispārējā tiesa prasa, lai vispirms tiktu pārbaudīts, vai dizainparaugs vispār pastāv un vai tas nav pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem, pirms tiek pārbaudīti drīzāk formālie nosacījumi, kas paredzēti Dizainparaugu regulas 36. pantā.

62. Tomēr it īpaši pārbaude, vai dizainparaugs ir atbilstīgs sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem, būtu papildu nosacījums, kas nav paredzēts iesniegšanas datuma noteikšanai saskaņā ar Dizainparaugu regulas 38. panta 1. punktu un 36. panta 1. punktu. Arī praksē varētu būt grūti noteikt dizainparauga pastāvēšanu un atbilstību sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem, ja tā attēlojums nav atbilstīgs kvalitātes prasībām saskaņā ar Dizainparaugu regulas 36. panta 1. punktu.

63. Tomēr, galu galā, tam nav nozīmes šīs lietas izspriešanā. Tas tādēļ, ka Vispārējās tiesas spriedums nav pamatots uz šiem ievada apsvērumiem, līdz ar to šis arguments nav iedarbīgs [17].

– *Par attēlojuma precizitāti*

64. Visbeidzot, ciktāl *Mast-Jägermeister* uzstāj, ka šajā lietā iesniegtais dizainparauga attēls ir pietiekami skaidrs, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. panta 1. punktu un Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelāciju var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt nozīmīgos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Tādējādi faktu un pierādījumu novērtējums – ja vien tie nav sagrozīti – nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir jāpārbauda Tiesai apelācijas ietvaros [18].

65. Tas, vai iesniegtais attēls, neņemot vērā blakus kausu dizainparaugam attēlotās pudeles, ir pietiekami skaidrs, ir faktu jautājums. Netiek nedz apgalvots, nedz ir acīmredzams, ka Vispārējā tiesa, izvērtējot šo jautājumu, būtu sagrozījusi pierādījumus. Tādēļ šis arguments nav pieņemams.

– *Secinājumi*

66. Tātad no iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti pieprasījusi dizainparauga attēlojuma precizitāti kā iesniegšanas datuma piešķiršanas nosacījumu saskaņā ar Dizainparaugu regulas 38. panta 1. punktu un 36. panta 1. punktu. Līdz ar to apelācijas sūdzība ir jānoraida kā lielākajā daļā nepamatota un kā pārējā daļā nepieņemama.

16 Spriedumi, 2002. gada 12. decembris, *Sieckmann* (C-273/00, EU:C:2002:748, 50. punkts), un 2012. gada 19. jūnijs, *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361, 47. punkts).

17 Skat. spriedumu, 1994. gada 2. jūnijs, *de Compte*/Parlaments (C-326/91 P, EU:C:1994:218, 94. punkts), un rīkojumu, 2017. gada 31. janvāris, *Universal Protein Supplements/EUIPO* (C-485/16 P, EU:C:2017:72).

18 Spriedumi, 2004. gada 7. oktobris, *Mag Instrument*/ITSB (C-136/02 P, EU:C:2004:592, 39. punkts), un 2017. gada 26. jūlijs, *Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO* (C-471/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:602, 34. punkts), kā arī rīkojums, 2014. gada 17. jūlijs, *Kastenholz* /ITSB (C-435/13 P, EU:C:2014:2124, 33. punkts).

VI. Par tiesāšanās izdevumiem

67. Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar Reglamenta 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībai, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

68. Tā kā spriedums par *Mast-Jägermeister* apelācijas sūdzību tai ir nelabvēlīgs, tai ir jāatlīdzina tiesāšanās izdevumi saskaņā ar attiecīgo *EUIPO* prasījumu.

VII. Secinājumi

69. Tāpēc es ierosinu Tiesai nolemt šādi:

1) Noraidīt apelācijas sūdzību.

2) *Mast-Jägermeister SE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.